

РЕШЕНИЕ

№ 2704

гр. София, 20.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 21.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **1080** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.203 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.1, ал.2 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба, допълнително уточнена, от А. Х. К., с която се претендира да бъде осъдена Столична община да му заплати обезщетение в размер на 500лв., ведно със законната лихва считано от 30.01.2020г. до окончателно изплащане на задължението за неимуществени вреди, изразяващи се в тормоз, унижение и обидно и унижително отношение, причинени му от покана за доброволно изпълнение изх.№ДПН19-ГР94-2424/18.12.2019г. от Отдел „Общински приходи-Л.“, Дирекция „Общински приходи“-Столична община за заплащане на задължения в общ размер 4197,99лв., от които главница -24961лв., лихва – 1736,99лв.; от мълчалив отказ по заявление-възражение от ищеца рег.№РДН20-ГР94-1/02.01.2020г. за отписване на задълженията по давност; и от писмо рег.№ДЛН20-ГР94-1/1/14.01.2020г. на началник ОП-отдел „Л.“ с която е указано на ищеца по подаденото заявление, че за отписване на задължения за деклариран недвижим имот, следва да представи допълнителни документи.

В съд.з. ищецът А. Х. К., р.пр., не се явява. Чрез пълномощниците си адв.Ж. и сина си И. К., поддържа иска. Претендират се съдебни разноски, включително за адвокатско възнаграждение по реда на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата.

Ответникът Столична община, в отговор на исквата молба и в съд.з. чрез юриск.С.,

оспорва иска като недопустим, алтернативно – неоснователен. Претендира разности за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от С. градска прокуратура дава заключение за основателност на иска.

Административен съд София-град, като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че ищецът А. Х. К. притежава апартамент в [населено място],[жк], ул. 111, бл. 009, вх. В, ет. 1, ап. 3.

С покана за доброволно изпълнение изх.№ДПН19-ГР94-2424/18.12.2019г. от Отдел „Общински приходи-Л.“, Дирекция „Общински приходи“-Столична община, ищецът А. Х. К. е поканен да заплати задължения за данък и такса за битови отпадъци за горния недвижим имот в общ размер 4197,99лв., от които главница -24961лв., лихва – 1736,99лв.

Със заявление-възражение от ищеца рег.№РДН20-ГР94-1/02.01.2020г. е поискано след отписване на погасените по давност такива, задълженията за данъка и такса смет да се преизчислят. Приложено е експертно решение от ТЕЛК № 2193-126 от 28.09.2017 г. С писмо изх. № ДЛН20-ГР94-1/1/14.01.2020 г. от отдел „Общински приходи - Л.“ на ищеца са дадени указания относно необходимостта да се яви и да попълни декларация по чл. 14 от ЗМДТ с цел нанасяне на актуална информация в базата данни на отдела по отношение на недвижим имот — апартамент, находящ се в [населено място],[жк], ул. 111, бл. 009, вх. 3, ап. 3, ет. 1.

С Определение №9003/17.12.2020г. по адм.д.№3017/2020г. на АССГ е оставена без разглеждане жалба на ищеца, в частта съдържаща искане за отписване на задължения, направено с писмо вх.№ДЛН20-ГР94-1/02.01.2020г., за което е налице произнасяне с писмо № ДЛН20-ГР94-1/1/14.01.2020 г. на дирекция „Общински приходи“, Отдел „Л.“. С Определение №6342/27.05.2021г. по адм.д.№5242/2021г. на ВАС –Осмо отделение е изпратена преписката на ръководителя на звеното за местни приходи в Столичната община за произнасяне по жалба на А. К. от 30.01.2020г. против мълчаливия отказ на орган по приходите от отдел ОП „Л.“ на Столичната община по заявлението на жалбоподателя от 01.02.2020г. за отписване на негови задължения за данък недвижими имоти и такса смет.

С решение №СФД21-РД28-48/15.02.2021г. на директора на Дирекция „ОП“-СО е отменен Акт за установяване на задължение по декларация по чл.107, ал.3 ДОПК №673643-1/30.12.2020г. на инспектор в отдел „Общински приходи-Л.“ и преписката е върната на началника на отдел „Общински приходи-Л.“ в качеството му на административен ръководител със задължение да определи друг административен орган по приходите, който да образува, проведе и приключи ново повторно производство по чл.107, ал.3 ДОПК.

Мълчаливият отказ на орган по приходите от „Общински приходи- Л.“ по заявлението на жалбоподателя от 01.02.2020г. е отменен с писмо изх.№ДЛН20-ГР94-1-5/ от 10.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“, като преписката е върната в отдел „Общински приходи-Л.“ в Дирекция „Общински приходи“ към СО за ново произнасяне.

Разпитаната по делото свидетелка Г. И. А. установява, че ищецът ѝ се оплаквал, че две години го разкарват от общината, като отказват да му приспаднат негово задължение. Свидетелката сочи и че ѝ е известно, че ищецът има проблеми със сърцето, с високо кръвно налягане е и му е трудно да ходи, тъй като е с изкуствена

става.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл.1, ал.1 от ЗОДОВ, държавата и общините отговарят за вредите, причинени на граждани и юридически лица от незаконосъобразни актове, действия и бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод изпълнение на административна дейност, като когато вредите са причинени от незаконно действие или бездействие, незаконосъобразността на действието или бездействието се установява от съда, пред който е предявен искът за обезщетение. Разпоредбата урежда предпоставките, при които възниква задължение за поправяне на причинените вреди, като фактическият състав, при осъществяването на който възниква правото на обезщетение, включва следните елементи: вреда, незаконен акт, действие и/или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата при или по повод изпълнение на административна дейност; причинна връзка между вредата и акта, действието и/или бездействието.

В разпоредбата на чл. 203 от АПК е уредена възможността гражданите и юридическите лица да предявят иски за обезщетение за вреди, причинени им от незаконосъобразни актове, действия или бездействия на административни органи и длъжностни лица. Съгласно изискванията на чл. 205 от АПК иски за обезщетение за вреди се предявяват срещу юридическото лице, представлявано от органа, от чиито незаконосъобразен акт, действие или бездействие са причинени вредите. Съгласно чл.14 от ЗМСМА, Столична община е юридическото лице, в чиято структура са органите, от чиито незаконосъобразни действия се претендират вредите – орган по приходите и началник „ОП“-отдел „Л.“ при СО.

Ищецът И. К. извежда своята претенция за обезщетение от твърдението, че вредите са му причинени от незаконосъобразна покана за доброволно изпълнение и отменен мълчалив отказ да се отпишат, като погасени по давност, негови задължения за данък върху недвижим имот, такса битови отпадъци и лихви върху тях. В тази връзка, съдът намира, следното:

Като намира, че поканата за доброволно изпълнение не поражда задължения за лицето- нейн адресат, съдът приема, че сама по себе си същата не представлява индивидуален административен акт. В случая, дори да се счете, че изпращането ѝ е фактическо действие, то не е незаконосъобразно, доколкото задълженията по нея са определени въз основа на подадена от ищеца данъчна декларация №56383/08.10.2012г. и към изпращането ѝ на 18.12.2019г. все още не е било направено искането от 01.02.2020г. за отписване на част от тях като погасени по давност. Предвид горното съдът намира, че изпращането на поканата за доброволно изпълнение от 18.12.2019г. не представлява незаконосъобразно действие или бездействие, което да е основание за ангажиране на отговорността на Столична община по реда на ЗОДОВ.

Доколкото с писмо изх.№ДЛН20-ГР94-1/1/14.01.2020г. от отдел „Общински приходи - Л.“ на ищеца само са дадени указания по образуваната преписка, като не е отказано прилагането на твърдяната от А. К. давност, следва да се приеме, че това писмо също не представлява индивидуален административен акт, още повече отменен, който да е основание за присъждане на обезщетение по ЗОДОВ.

Както се сочи и в указанията на ВАС в Определение №10039/05.10.2021г. по адм.д.№9244/2021г., с което е отмененото постановеното по настоящото дело Определение №4590/22.06.2021г. и делото е върнато за продължаване на

съдопроизводствените действия, мълчаливият отказ на орган по приходите от „Общински приходи Л.“ по заявлението на жалбоподателя от 02.01.2020г. е отменен с писмо изх.№ДЛН20-ГР94-1-/5/ от 10.06.2021г. на директора на Дирекция „Общински приходи“, като преписката е върната в отдел „Общински приходи-Л.“ в Дирекция „Общински приходи“ към СО за произнасяне. Т.е. по отношение на мълчаливият отказ е налице предпоставката по чл.204, ал.1 АПК.

Втората предпоставка за ангажиране на отговорността на СО е наличие на претърпяна вреда от страна на ищеца. Неимуществените вреди са физическите и емоционалните страдания, както и всички други негативни преживявания, които пострадалото лице изживява във връзка с някакво увреждане. В тази връзка не се установяват по делото търпени от ищеца емоции, описвани от него като чувство за тормоз, унижение и обида, от участието му в административното производство, и в частност от мълчаливия отказ, да са обективно обусловени от актове и действия на органи или длъжностни лица на ответника до степен, интензивност и продължителност над обичайната за такива обстоятелства. Не се установява и отмененият мълчалив отказ да е довел до влошаване на здравословното състояние на ищеца.

По отношение на причинно-следствената връзка между отменения мълчалив отказ и твърдените вреди, съдът намира следното:

Съгласно разпоредбите на чл.4, ал.1, ал.3, ал.4 и ал.5 от ЗМДТ установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация по реда на Данъчно-процесуалния кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред. В тези производства служителите на общинската администрация имат правата и задълженията на органи по приходите, а в производствата по обезпечаване на данъчни задължения – на публични изпълнители. Кметът на общината упражнява правомощията на решаващ орган по чл.152, ал.2 от ДОПК, а ръководителят на звеното за местни приходи в съответната община – на териториален директор на Националната агенция за приходите.

Оспорващият е сезирал административния орган надлежно, като е отправил искане за отписване на публични задължения поради изтекла давност. От събраните по делото доказателства се установява, че след подаване на молбата, административния орган е изпратил писмо до оспорващия, с което е дал указания, но същото няма характер на изрично произнасяне по молбата. Тези указания са в правомощията им по реда на чл.4, ал.3 ЗМДТ и чл. 12, ал.1 ДОПК. След това писмо обаче липсва произнасяне по искането, а самото то, видно от съдържанието му, не представлява отказ от прилагане на института на давността. Едва след произнасяне по молбата на оспорващия, респективно след изтичане на срока за произнасяне от страна на административния орган, жалбоподателя би могъл да обжалва този отказ и то пред Кмета на Столична община, който се явява по-горе стоящ орган, а след това и пред съда.

Следователно, доколкото, след отмяната на мълчаливият отказ, все още не е решен по същество въпроса с дължимия размер на задълженията за данъци и такси, като искането за отписването им по давност е върнато на органа по приходите за ново разглеждане, т.е. административното производство не е приключило с влязъл в сила акт, не може да се приеме, че е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника.

Предвид гореизложеното, като намира, че не са налице обективните

предпоставки за реализиране на отговорността на ответника по реда на ЗОДОВ, предявеният иск от А. К. следва да се отхвърли, като неоснователен и недоказан.

С оглед изхода на делото и на основание чл.143, ал.3 АПК на ответника ще следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение в минималния размер по чл.25 от Наредбата за заплащане на правната помощ – 100лв.

Водим от горното и на основание чл. 203 и сл. от АПК, чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, Административен съд С.-град, Второ отделение, 31 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ иска на А. Х. К., ЕГН-[ЕГН], да бъде осъдена Столична община да му заплати обезщетение в размер на 500 лв., ведно със законната лихва считано от 30.01.2020г. до окончателно изплащане на задължението, за неимуществени вреди изразяващи се в причинени му през периода от 18.12.2019г.-30.01.2020г.: тормоз, унижение и обидно и унижително отношение от покана за доброволно изпълнение изх.№ДПН19-ГР94-2424/18.12.2019г. от Отдел „Общински приходи-Л.“, Дирекция „Общински приходи“-Столична община, от мълчалив отказ по заявление-възражение от ищеца рег.№РДН20-ГР94-1/02.01.2020г. за отписване на задълженията по давност и от писмо рег.№ДЛН20-ГР94-1/1/14.01.2020г. на началник отдел „ОП“-Л..

ОСЪЖДА А. Х. К., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична община съдебни разноски в размер на 100 лв.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: